

Mánh Mung

Tác Giả- Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

Hai tu&#n sau , anh xuôi tay nh&#m m&#tCh&#m đ&#t m&#t ki&#p ng&#&#i g&#&#ng m&#u XHCN , su&#t đ&#i ch&# nghĩ t&#i hai ch&# : Mánh Mung

Năm 1984 sau 3 năm cày b&#a v&#t v&# n&#i x&# ng&#&#i , tôi mua chiếc xe h&#i m&#i đi cho s&#&#ng , coi cái bàn t&#a nó êm t&#i c&# nào . B&#n bè c&# khuyên tôi hãy l&#y t&#n đó tr&# b&#t t&#n n&# mua nhà mà mình vay c&#a ngân hàng . Nó s&# gi&#m t&#n l&#i mình ph&#i tr&# hàng tháng cho h&# nhi&#u l&#m . Tôi đ&# ngoài tai , h&#&#ng th&# tr&#&#c đã ! Tôi đăng báo bán cái xe cũ v&#n còn r&#t t&#t đã theo tôi cày cu&#c b&#y lâu nay .

Ng&#&#i khách đ&#u tiên đ&#n tho&#i cho tôi đ&#n nhà coi xe là anh B&#c k&# 75 . Trông anh có v&# đ&#p trai , ăn nói l&# đ&# . Đi&#u làm tôi ng&#c nhiên là làm sao anh có m&#t trên x&# s&# Úc châu này ? Tôi không dám h&#i , ch&# l&#ng l&#ng quan sát anh . Anh đi m&#t vòng coi xe r&#i nói :

“Anh &#i ! Em m&#i qua đ&#&#c d&#m (vài) tháng , c&#n xe đi làm , em không bi&#t coi máy , em nghĩ anh là ng&#&#i B&#c năm t&# (54) nên em tin anh . Em không gi&# (tr&#) giá , n&#u anh “đ&#m b&#o” máy t&#t em s&# ch&#ng t&#n m&#t l&#y xe ngay .”

Tôi nói đùa c&# ý ch&#c anh chút cho b&# ghét :

“Nhà c&# c&# nh&#m m&#t vào mà mua , nhà em c&#&#i nó m&#y năm nay r&#i , t&#t l&#m . C&# khí đ&#m b&#o , ch&#t l&#&#ng cao , không khi nào b&# đ&#t xu&#t n&#m đ&#&#ng . Mua v&# , nhà c&# không ph&#i t&#n t&#n b&#o qu&#n thêm , c&# vi&#c x&# lý vô t&# ..&# ..&# . H&#n n&#a nhà c&# làm sao ki&#m ra cái xe hoành tráng mà giá c&#c k&# r&# nh&# xe này c&#a nhà em đ&#&#c c&# ch&# ???”

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

Anh hi&#n t&# nhìn tôi c&#i tho&#i mái , đ&#ng ý mua ngay . Tôi m&#i anh vào nhà làm gi&#y t&# sang tên . Anh n&#n n&# tôi đi v&#i anh ra nha l&# v&#n vì anh không bi&#t ti&#ng Anh. Tánh tôi hay th&#ng ng&#i (cha m&# “dz&#” tôi đông l&#m ch&# không ch&# có 2) nên tôi đ&#ng ý .

Công vi&#c xong xuôi , anh m&#i tôi đi ăn ph&# . Th&#y anh ăn m&#c đúng là ng&#i m&#i t&#i Úc , tôi không n&# “ăn” ti&#n c&#a anh bèn m&#i anh v&# nhà tôi u&#ng cà phê .

Anh cho tôi bi&#t cái xe c&#a tôi là cái th&# 10 anh đi coi vì th&#y giá r&# . Anh m&#i nhìn xe c&#a tôi là anh “k&#t” r&#i . Đ&#p , s&#ch s&# t&# trong ra ngoài. Cái đi&#u làm anh mua ngay là l&#i nói chuy&#n c&#a tôi , có v&# không tha thi&#t đ&# bán cho b&#ng đ&#c nh&# nh&#ng ng&#i kia . Đi&#u đó làm anh tin t&#ng xe còn t&#t .

Nghe anh nói tôi m&#i bi&#t anh cũng thu&#c lo&#i dân buôn bán th&# thi&#t khi&#n tôi càng tò mò đ&#i t&# anh nhi&#u h&#n. Qua cách nói chuy&#n c&#a anh, tôi bi&#t anh mu&#n làm thân v&#i tôi . T&# nhiên anh khai ra cu&#c s&#ng c&#a gia đình anh tr&#c .

Anh là dân Hòn Gai t&#nh Qu&#ng Ninh ngoài B&#c . Năm 1974 t&#i tu&#i đi lính , anh ph&#i gia nh&#p b&# đ&#i . Đ&#u năm sau đ&#n v&# anh đ&#c đi&#u đ&#ng vào Nam “gi&#i phóng” cu&#c s&#ng “l&#m than đối rách” c&#a nhân dân đang b&# “M&# Ng&#y” k&#m k&#p 20 năm nay !!! Câu này đ&#a bé con 6 tu&#i l&# làng anh vào l&#p 1 , đã ph&#i h&#c thu&#c lòng

Trong b&# đ&#i các chính tr&# viên lên l&#p luôn nói r&#ng dân mi&#n Nam không có cái bát ăn c&#m , ph&#i ăn b&#ng gạo d&#a. Dép không có mà đi . Con cái sanh ra không đ&#c đi h&#c . L&#n lên thành ăn tr&#m , ăn c&#p , đ&# đi&#m . Lính “M&# Ng&#y” đi t&#i đâu là hi&#p dâm đàn bà con gái t&#i đó . Còn “th&#ng Di&#m” “nó” lê máy chém kh&#p mi&#n Nam ..v..v...

Anh th&#m nghĩ , cu&#c s&#ng ngoài B&#c này đã c&#c kh&# lâu nay, ch&# mong cho quân đ&#i mi&#n Nam ra gi&#i phóng mi&#n B&#c . Bây gi&# trong đó h&# còn kh&# h&#n mình n&#a thì còn trông mong gì Năm tr&#c B52 oanh t&#c mi&#n B&#c, m&#i ng&#i đ&#ng mong cho Đ&#ng đ&#u hàng đ&# đ&#i đ&#i . Đùng m&#t cái M&# ng&#ng ngang , t&#c mu&#n ch&#t . Ch&# c&#n oanh t&#c thêm vài ngày n&#a thôi là Đ&#ng h&# h&#ng r&#i !

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

Anh v&#t đ&#ng Tr&#ng S&#n v&#i tâm tr&#ng chán ch&#ng . T&# gi&# cha m&# trong n&# c m&# t v&# n dài , khóc th&#ng cho s&# chia ly , c&# m ch&# c cái ch&# t tr&# c m&# t . Quê anh bao nhiêu thanh niên “h&# h&#i ph&# n kh&#i” theo l&#i Bác vào Nam , gi&# này cũng ch&# a th&# y ai có tin t&# c gì !

L&#i su&#i băng r&#ng ngày đêm anh s&# s&#t , h&#i h&#p , chim teo h&#t , ch&# không “hân hoan” nh&# cái loa phóng thanh treo tr&# c nhà anh , ngày đêm ra r&# m&# t lu&# n đi&# u gi&#ng nhau . Sau này anh m&#i bi&#t , vì cu&# c chi&#n g&#n tàn , M&# đã rút nên trên đ&#ng vào Nam anh không đ&# c hân h&# nh th&#ng th&# c mùi bom c&# a B52 .

Sáng 30/4/75 đ&#n v&# anh đ&# c l&# nh s&# a so&#n c&# p t&# c ti&#n vào Saigon thì đ&#n v&# m&# “đài” cho m&#i ng&#i nghe “cái tên” t&#ng th&#ng mi&#n Nam Đ&#ng văn Minh tuyên b&# đ&# u hàng . Anh m&#ng đ&#n ch&#y n&# c m&# t , ôm b&#n bè nh&# y múa ăn m&#ng . Anh th&#m cảm &#n t&# tiên đã cho anh còn s&#ng sót .

Ch&# c&#n m&#t tháng sau anh đã th&# c s&# “m&# m&#t” . Nh&#ng l&#i Bác , Đ&#ng nói v&#i anh khi x&# a đ&# u ng&# c l&#i . Thành ph&# Saigon bây gi&# dù còn đang b&#y h&#y , ng&#n ngang sau ngày dân đua nhau tìm đ&#ng ch&#y ra n&# c ngoài , trông v&#n còn s&# sang tr&#ng , “ph&#n vinh th&#t” ch&# không “gi&# t&#o” . H&# v&#i v&# ra đi v&#i hai bàn tay tr&#ng gi&#ng nh&# năm 54 , b&# l&#i t&#t c&# nhà c&# a , tài s&#n . Dân Saigon ăn nói hi&#n hòa , đ&# th&#ng . T&#m hi&#u bi&#t c&# a h&# v&#t ngoài s&# t&#ng t&#ng c&# a anh b&#y lâu nay .

Anh không hi&#u n&#i t&#i sao b&# đ&#i c&# a anh làm ng&# cho cái đám nh&# nh&#ng m&#t m&#y b&#m tr&#n , đeo băng đ&# vào cánh tay qu&#y tung đ&#ng ph&# . L&#n đ&#u tiên trong đ&#i anh m&#i th&#y cái TV , t&# l&#nh , nh&#t là cái đ&#ng h&# đeo tay có c&# a s&# l&#i không ng&#i lái (đ&#ng h&# t&# đ&#ng có ngày) . Cái gì cũng l&# v&#i anh k&# c&# cách ăn m&# c c&# a dân mi&#n Nam , trông h&#p đ&#n đ&#p m&#t vô cùng . Anh b&#t đ&#u hoang mang , chán n&#n , h&#t còn tin t&#ng nh&#ng l&#i đ&# c Đ&#ng nh&#i nhét trong đ&#u anh , t&# ngày anh có trí khôn . Ch&# toàn l&# a đ&#i , lão khoét !

Trong nh&#ng l&#n h&#c t&#p chính tr&# , gi&#ng viên có lên l&#p nói v&#i anh :

” Nói láo là m&#t vi&#c x&#u , nh&#ng nói láo cho Bác và Đ&#ng thì không sao”

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

Anh th&#m n , m&# c c&# c&# c nh&# ng đ&# đ&# c ti&# n nghi v&# t ch&# t &# Saigon này mà trong túi &# i không có ti&# n . Anh b&# t đ&# u rình mò ăn c&# p b&# t c&# cái gì trong tr&# i lính c&# a anh đem bán . Các c&# quan c&# a “M&# ng&# y” mà đ&# n v&# anh vào ti&# p qu&# n đ&# y d&#y đ&# đ&# c , cái gì cũng &# m&# t , anh ch&# a t&# ng th&# y bao gi&# . Đ&# kín anh rình , đ&# h&# anh rình . Ngày anh có ti&# n mua đ&# c&# cái “đài con” anh sung s&# ng ôm &# p nó su&# t ngày .

M&# y năm sau anh tìm đ&# m&# i cách đ&# xin “ph&# c viên” làm dân th&# ng , ki&# m đ&# ng đi buôn &# u . Anh vào Nam mua radio đ&# ng h&# , qu&# t máy đem ra B&# c bán , mua 1 bán 10 , ti&# n vào đ&# y túi .

Th&# i gian đi buôn , anh th&# y phong trào v&# t biên trong Nam r&# m r&# quá nên anh cũng tính đ&# ng b&# Bác Đ&# ng đ&# ôm chân “đ&# qu&# c” M&# cho nó &# m thân . Anh không bi&# t xã h&# i Tây ph&# ng nó s&# ng c&# nào nh&# ng anh th&# y cái “g&# ng” đ&# i s&# ng t&# i Saigon , anh bi&# t ch&# c nó h&# n xa “Xã H&# i Ch&# Nghĩa” .

Năm 1980 anh ra s&# c móc n&# i v&# i b&# n bè t&# ch&# c ra đi b&# ng “thuy&# n bu&# m” . Anh đem theo v&# v&# i 2 con . Ghe căng bu&# m ra kh&# i , ch&# y đ&# c theo b&# bi&# n t&# quê anh qua Hong Kong . H&# h&# t n&# c , &# ng th&# c , anh &# i ghé vào đ&# t Trung c&# ng mua . L&#nh đ&#nh h&# n 3 tháng m&# i t&# i n&# i . T&# i tr&# i t&# n&# n anh &# i bi&# t thêm m&# t đ&# u : ng&# i dân mi&# n B&# c t&# b&# cái “thiên đ&# ng XHCN” nh&# anh r&# t nhi&# u . Anh &# tr&# i t&# n&# n g&# n 3 năm thì đ&# c phái đoàn Úc ch&# p nh&# n cho đi đ&# nh c&# .

T&# i Sydney anh &# t&# i khu Marrickville g&# n trung tâm thành ph&# . Đa s&# dân t&# n&# n g&# c B&# c 75 qu&# qu&# n s&# ng trong khu này . H&# s&# ng khép kín , không giao ti&# p r&# ng . V&# n đ&# an sinh xã h&# i c&# a Úc th&# i đó &# ng &# o nên h&# toàn lãnh ti&# n ph&# c&# p th&# t nghi&# p , đi làm &# u . Có ng&# i còn khai 2,3 tên khác nhau lãnh ti&# n , chính ph&# ch&# ng hay bi&# t vì Úc không có gi&# y t&# dán hình .

Tôi h&# i anh nghĩ th&# nào v&# ông H&# . Anh c&# i : em luôn cảm &# n Bác . Không có Bác làm sao em đ&# c s&# ng sung s&# ng &# “n&# c ngoài” nh&# v&# y ch&# ! Em đang theo chân Bác cũng tìm đ&# ng “kíu n&# c” đây.....!

T&# đó v&# sau anh k&# t thân v&# i tôi . Th&# nh tho&# ng anh đem bánh cu&# n làm b&# ng n&# i h&# i v&# i ch&# m&# c cho tôi . Ăn r&# t ngon .

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

B&#m anh ch&# cho anh ngh&# này . Bây gi&# anh làm , bán “chui” cho b&#n bè quen bi&#t nên cũng đ&# ti&#n đi ch&# . Gia đình anh có 1 v&# 2 con , chính ph&# cho ti&#n tr&# c&#p còn nhi&#u h&#n anh đi làm . Anh c&# tà tà ăn ti&#n chính ph&# , hai v&# ch&#ng lãnh qu&#n áo v&# nhà may l&#u , l&#y ti&#n m&#t , không khai thu&# . Tôi ph&#i công nh&#n nh&#ng ng&#&#i s&#ng ngoài B&#c h&# ch&#u cày th&#t . Có l&# cái kh&#u hi&#u “cày ngày không đ&# tranh th&# cày đêm” nó đeo dính tr&#&#c ng&#c h&# r&#i

V&# ch&#ng anh làm nhi&#u , ăn tiêu r&#t c&#n ki&#m , không đi ch&#i đâu . Sáng tinh m&# hai v&# ch&#ng ng&#i vào bàn máy may . Tr&#a ăn t&#m tô mì gói r&#i làm ti&#p t&#i t&#i . B&#a c&#m chi&#u ăn qua loa , ti&#p t&#c làm t&#i h&#n n&#a đêm m&#i ngh&# . Coi nh&# m&#i ngày anh ch&# ng&# ch&#ng 4 ti&#ng thôi . Th&# mà anh cũng có thì gi&# “h&#c đ&#c đ&#o” ra thêm cái “h&#m” n&#a , t&#t c&# nhà anh có 3 “con cua”, con cua l&#n n&#a là 4 . Anh r&#t mu&#n v&# anh sinh cho anh th&#ng Cu n&#i d&#i tông đ&#&#ng . Đ&# ng&#t mãi ch&# m&#i có b&#u , anh m&#ng “h&#t l&#n”, hy v&#ng k&# này có con Chim . Ai ng&# ch&# l&#i ph&#t ra cái B&#&#m . Anh chán quá , bèn cho ch&# ngh&# kh&#e 3 tháng là anh hò hét ch&# ti&#p t&#c ng&#i bàn máy may tr&# l&#i . Anh thu&#c dân “b&# đ&#i” ít h&#c , tr&#&#c m&#i câu nói anh ph&#i x&# nho Đ.M , anh m&#i ăn c&#m ngon . V&# anh nghe r&#t , quen tai đâm ghi&#n ...

H&#n 3 năm sau anh mua nhà tr&# ti&#n m&#t làm tôi ng&#c nhiên , ph&#c anh sát đ&#t . Coi nh&# m&#i năm anh ki&#m h&#n 100 ngàn , trong khi công nhân cu li m&#t năm có 20 ngàn thôi ! Anh m&#i tôi ăn tận gia . Tôi t&#&#ng anh m&#i b&#n bè đông , c&#t đ&# khoe khoang vì 10 th&#ng B&#c k&# h&#t 9 th&#ng n&# , nên tôi ăn m&#c ch&#nh t&# (s&# dân n&# h&# chê mình nghèo) . T&#i n&#i tôi m&#i bi&#t ch&# có v&# ch&#ng tôi thôi . Thì ra anh là 1 th&#ng B&#c k&# còn l&#i không gi&#ng ai . Tôi càng m&#n anh h&#n . Anh có tr&# ng&#i gì v&# gi&#y t&# hay đi đâu thông đ&# ch dùm cho anh , tôi đ&#u s&#t s&#ng giúp đ&# .

N&#a năm sau anh t&#i nh&# tôi đi&#n vào cái form c&#a nhà th&#&#ng đ&#ng ý cho v&# anh m&# . Anh cho bi&#t v&# anh có c&#c b&#&#u to b&#ng n&#m tay trong ng&#c . Bác sĩ nói đây là cu&#c đ&#i gi&#i ph&#u . X&# h&#t 1 bên hông , nâng nguyên c&# cánh tay v&#i m&#ng hông lên r&#i m&#i lóc c&#c b&#&#u đó ra . Tr&#i còn th&#&#ng ch&# . Ch&# 6 tháng sau , ch&# kh&#e l&#i , hùng h&#c cày ti&#p ...

Cày cu&#c thêm 1 năm n&#a thì t&#i phiền anh b&#nh . Anh c&# hay ho khan v&# đêm . Bác sĩ cho đi ch&#p hình ph&#i m&#i l&#i ra anh b&# ho lao . Tôi đi theo anh vô nhà th&#&#ng . Khi làm gi&#y t&# nh&#p vi&#n bác sĩ th&#c m&#c không bi&#t t&#i sao anh b&# b&#nh này . H&# không nghĩ anh b&# lây nhi&#m . H&# cũng không nghĩ anh cày cu&#c trong h&#ng nhi&#u quá sanh b&#nh vì t&# khi t&#i Úc t&#i gi&# h&#n 5 năm , anh toàn lãnh ti&#n th&#t nghi&#p thôi . H&# h&#i anh có lo nghĩ gì không , có bu&#n bã đi&#u gì khi&#n anh khó ng&# không ?

Anh ph&#a r&#ng anh nh&# cha nh&# m&# , lo cho con cái ăn h&#c , nên không ăn ng&# đ&#&#c . Bác sĩ

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

nghe tôi thông d&#ch v&#i ph&#n ph&# h&#a thêm tay chân mà h&# c&# l&#c đ&#u , v&# v&# an &#i anh . Tôi c&# ph&#i nín c&#&#i khi nhìn anh đóng k&#ch . M&#t anh bu&#n v&#i v&#i , hai m&#t xa xăm ch&# mu&#n kh&#c...cái đ&#u c&# l&#c qua l&#c l&#i , m&#m ch&# phát ra câu đ&#c nh&#t : Vé ri b&#t ...zu nâu...!!! (very bad , you know)

H&# c&#p cho anh 6 tháng thu&#c đ&#m v&# nhà u&#ng và h&#n ngày anh ch&#p hình tái khám . M&#i ngày bác sĩ cho u&#ng c&# 15 viên thu&#c đ&# lo&#i . Anh c&# u&#ng 1 ngày ngh&# 1 ngày . Đ&#m m&#t n&#a s&# thu&#c đ&#&#c c&#p , đóng thùng g&#i v&# cho b&# m&# anh &# Hòn Gai . V&#y là anh ch&# u&#ng có m&#t n&#a dose thôi , trong khi anh v&#n th&#c đ&#m th&#c hôm cày c&#y...t&#ng b&#ng !

Ngày anh đi tái khám ,sau khi ch&#p l&#i hình ph&#i c&#a anh , bác sĩ v&#o đ&#u b&#t tóc không hi&#u t&#i sao b&#nh anh không thuy&#n gi&#m bao nhiêu . H&# h&#i anh tìm lum đ&# tìm ra nguyên nhân . Thông d&#ch cho anh tôi cũng mu&#n kh&#ng theo h&# luôn . Cu&#i cùng h&# nghĩ th&# nào mà không cho anh đ&#m thu&#c v&# nhà n&#a . M&#i bu&#i sáng anh ph&#i t&#i nhà th&#&#ng u&#ng thu&#c tr&#&#c m&#t y tá . B&#y gi&# anh nh&#n đ&# ít đi , làm s&# s&# , ch&# kh&#i b&#nh tính sau , ch&# s&# l&#i ra anh may l&#u thì ch&#t c&# đ&#m .

Trong lúc có thì gi&# ngh&# kh&#e , anh nghĩ cách gi&# b&# ly d&# v&# anh . V&# anh gi&# 2 con , anh gi&# 1 đ&#a vì b&# xã h&#i c&#p ti&#n cho dân “single parent” nhi&#u l&#m . Khi tr&#&#c 2 v&# ch&#ng “tò te” đ&#&#i m&#t mái nhà đ&#&#c lãnh h&#n \$500/1 tu&#n . B&#y gi&# tách ra “k&#n” ai n&#y th&#i , m&#i ng&#&#i đ&#&#c lãnh g&#n \$450 , nghĩa là thu nh&#p g&#n g&#p đôi , ch&#a k&# ti&#n may l&#u . V&# anh &# nhà tr&#&#c , anh đ&#n ra &# khúc sau .

Anh ph&#i u&#ng thu&#c thêm g&#n 9 tháng n&#a m&#i th&#c s&# kh&#i b&#nh . Anh b&#t đ&#u x&# h&#t ga may ti&#p . Làm thêm 1 năm n&#a , anh đi mua căn nhà th&# 2 . Căn kia khi ly d&# , anh sang tên cho v&# anh .

Tôi h&#i anh có bi&#t ăn th&#t nghi&#p là anh ăn ti&#n c&#a ng&#&#i đi làm đóng thu&# không ? Anh nói t&#nh b&# :

“Úi gi&#i &#i , chúng em s&#ng XHCN quen r&#i . Cái khó nó bó cái khôn , m&# t&#i m&#m m&#o ngu gi&# không đ&#p ch&# . Cái gì đ&#p đ&#&#c c&# vi&#c đ&#p , mình không đ&#p thì th&#ng khác cũng đ&#p thôi”

Tôi h&#t ý ki&#n

Bây giờ v&# anh &# 1 căn , anh &# 1 căn , v&#n ti&#p t&#c may ngày may đêm . Qua năm sau t&# nhiên anh th&#y c&# ng&#i may lâu là đau th&#n vùng b&#ng , ăn no l&#i đau đ&# đ&#i h&#n . Bác sĩ cho anh đi soi b&#ng m&#i lòi ra anh b&# loét bao t&# , có th&# b&# ung th&# . Anh ph&#i vào nhà th&#ng gi&#i ph&#u c&#t ph&#n loét đó đi , may nh&# l&#i . Anh không còn ăn nhi&#u đ&#c n&#a , m&#i b&#a ch&#a đ&#c 1 chén c&#m . Anh ki&#t s&#c t&# t&# , chán quá anh b&# ngh&# may luôn .

V&# anh là ng&#&#i “h&# h&#i” nh&#t , ngày ngày theo b&#n bè cùng quê c&#a ch&# đi ch&#i đó đây . Ch&# cũng đưa đòi h&#c nh&#y đ&#m . Ch&# kêu anh đi h&#c nh&#y cho vui . Anh “Đ..&#T” cho 1 h&#i , nh&#t quy&#t không ch&#u l&#i còn c&#m ch&# đi n&#a .

Ch&# b&# ngoài tai vì ch&# đang say s&#a h&#ng th&# . Ly đ&# r&#i ch&# đâu có care . H&#n n&#a trong đám nh&#y đ&#m có m&#t chàng “sĩ quan Ng&#y” hay m&#i ch&# nh&#y , ăn nói có duyên làm lòng ch&# cũng th&#n th&#c . Trong khi ch&#ng ch&# m&# m&#m là x&# nho ăn nói dúi đ&#c m&#m tôm còn chàng này nói năng t&# t&#n l&#ch s&# nh&# nhàng nh&# ru h&#n ng&#&#i....Ch&# c&#m th&#y mình đ&#p , h&#nh đi&#n , h&#nh phúc vì có ng&#&#i đàn ông tôn tr&#ng ch&# , tăng b&#c , khen ng&#i ch&# đ&# đi&#u . Th&#c s&# ch&# v&#n còn đ&#p gái dù r&#ng ch&# đã qua 3 l&#n “r&#n đ&#”...

Ch&# th&#nh tho&#ng g&#p tôi nh&# tôi khuyên anh đ&#ng x&# nho n&#a , ch&#u khó theo ch&# đi nh&#y đ&#m cho kh&#e . Anh nh&#t đ&#nh không nghe . Tôi h&#i mãi anh m&#i nói : em có bi&#t nghe nh&#c đâu mà nh&#y đ&#m v&#i nh&#y đ&#a , ch&# nh&#y “nái” thôi...

Anh không ch&#u nh&#y thì ch&# đi nh&#y mình ên . Tuy nhiên ch&# ch&# nh&#y v&#i chàng “sĩ quan Ng&#y v&# chi&#u” nh&#ng r&#t l&#ch s&# , hào hoa . Còn anh bu&#n quá , lai rai may l&#i ki&#m tí ti&#n còm , s&#ng cho qua n&#i bu&#n m&#t v&# .

L&#a g&#n r&#m lâu ngày cũng cháy . Giòng máu XHCN c&#a ch&# không còn n&#a . Nó chuy&#n sang giòng máu t&# b&#n t&# khi ch&# quen chàng “Ng&#y”. Lòng ch&# đã quên l&#i Đ&#ng b&#t ph&#i hy sinh tình nhà , đ&#t tình yêu XHCN trên h&#t . Tâm h&#n ch&# đang h&#nh phúc h&#ng th&# m&#t ng&#t c&#a tình yêu l&#a đôi đ&#y tính nhân b&#n c&#a con ng&#&#i . Đêm đêm ch&# n&#m trên gi&#ng m&#t mình , nhưng nh&# hình bóng ng&#&#i th&#ng mà ti&#c cho c&# cu&#c đ&#i ch&# , ch&# bi&#t cày v&#i cu&#c

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

Hai đứa con gái đứa u của cha đã trưởng thành . Anh cha không ai đứa mất thì thì nó . Anh cha thu của dân ” i...t ” của họ thì u họ c , trình đứa đầu mà không có chuyên họ c hành của chúng . Anh cha cha của Trại cho chúng họ c hành thì n thì thì cha n mà thôi . Ông Trại là người phẫn lòng anh cha , chúng họ c ng thì nhi u họ n cha n a , là còn dám bỏ nhà theo trai , cha chán mà mò về nhà .

Anh cha là rầy mãi cũng chán , không thêm nói nữa . Anh bắt đứa của mũi dùi qua la cha . Cha thì c mình cắt đứt đứt ng thì lòng.....thòng với anh , chính thì c xách B&#m XHCN của cha theo thì ng gọi con tim.... về nâng Chim “Ng&y”.

Cha tâm sự với tôi bây giờ cha mới thì c sự biết yêu , biết thì nào là hạnh phúc của tình yêu . Khi xa cha cha căm thù thì ng “Ng&y” bao nhiêu thì bây giờ cha nâng niu , o bỏ con Chim “Ng&y...quá nữa cha ng xuân” của cha bỏ ý nhiều . Chàng đi làm nuôi cha . Cuộc sống đứa m bỏ c mà tràn đầy niềm yêu thì ng về cha ng !

Mà dù tôi thì y thì ng họ i cho cha ng cha nh ng lòng tôi cũng thì y khoái vì tôi cũng là “Ng&y” . Sau ngày mất n của tôi bỏ nh ng thì ng bỏ đi nh cha ng cha hành họ nh c nhà trong trại c thì i thì o , đôi khi cha mu n cha t cho xong . Bây giờ cha ng ki n “tình Nam duyên B&c” làm sao tôi không “đã” cho đứa c

Từ ngày “về anh của chi u theo trai” không là người già thì , anh đâm ra “họ n đi đen nh mồm chó” , thì ngày thì thì n nh ng thì i mất họ n . Trong tay anh có 2 căn nhà , bán đi cũng họ n 1 triệu . Thì c không còn ý nghĩa gì với anh họ t . Anh cha ng còn tha thì t chuyên ăn uống nữa , thân thì càng ngày càng yếu đi . Mất năm sau anh ki t là c , té xu khi đi shop . Xe ambulance cha anh vào nhà thì ng m thì phát hi n ra anh bỏ ung thì thì i k của i .

Tôi vào thăm anh . Nhìn anh nằm trên giường , giường mất họ c hác mà tôi thì y thì nghi p . Anh tâm sự với tôi rất nhi u . Anh nói về anh coi về y mà sáng suốt họ n anh , biết tìm cái hạnh phúc của của của đi . Tuy họ i mu n màng nh ng có cha t cha cũng không họ i thì c nh anh . Cuộc đi anh c bỏ ám nh cái chân lý “lao động là vinh quang” của Bác , c lo cày bả túi bả i , thì khi tàn họ i mới cha c nh ra r ng mình cha a có họ c thì đứa c gì họ t . Anh nói : ngoài B&c c “lao động” không thôi thì cha đứa c m cà của mu i , mu n có “vinh quang” thì phả mánh mung . Dân XHCN 10 ng thì i , máu “mánh mung” họ t c m thì i ... Anh nh tôi khuyên về anh vào nhà thì ng cho anh đứa c g p mất là n của i . Con anh đã thông báo cho m nó mà về n cha thì y

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

ch&# t&# i .

Tôi đi&#n tho&#i cho ch&# l&#n th&# 3 m&#i nghe ch&# tr&# l&#i . Ch&# cho bi&#t cái t&# “B&# m B&# c Chim Nam” c&# a ch&# m&#i đi oversea v&# . Hôm qua nghe con ch&# nói anh b&#nh là chàng “Ng&#y” ch&# ch&# c&#p t&#c vào nhà th&#ng thăm anh ngay . K&# t&# hôm nay chàng “Ng&#y” s&# ch&# ch&# t&#i , đ&# ch&# m&#t mình ch&#i v&#i anh trong nh&#ng ngày cu&#i đ&#i . Khi nào mu&#n v&# ch&# c&# đi&#n tho&#i cho chàng t&#i r&#c . Tuy nhiên ch&# &# ch&#i v&#i anh t&#i t&#i , nhà th&#ng không cho thăm nuôi n&#a , ch&# m&#i v&# .

S&# dĩ chàng đ&# ch&# đi m&#t mình vì chàng không ch&#u đ&#c ánh m&#t bu&#n t&#i h&#i h&#n c&#a ng&#i s&#p đi vào cõi ch&#t . H&#n n&#a chàng cũng mu&#n gia đình con cái ch&# tìm l&#i nh&#ng giây phút đ&#m &#m cu&#i cùng !!!

Anh trấn tr&#i nh&# chàng chăm sóc cho các con anh , c&# đem l&#i tình th&#ng cho chúng . Anh nhìn chàng c&#i bu&#n :

“Khi x&#a chúng mình th&#y nhau ch&#c có th&#ng ch&#t r&#i . Tr&#n Bác qua đây hai đ&#a mình v&#n là đ&#ch th&# c&#a nhau . Th&#ng trên chi&#n tr&#ng ch&#ng có ích gì , th&#ng trên tình tr&#ng m&#i quan tr&#ng .”

Nói xong m&#t anh r&#m l&# . Chàng “Ng&#y” v&# v&# anh :

“Ni&#m đau m&#t n&#c đã qua đi theo ngày tháng , tôi không h&#n thù anh gì c&# . Tôi đ&#n v&#i v&# anh vì ch&# đã ly d&# . Tôi m&#n tâm h&#n m&#c m&#c đ&#n s&# c&#a ch&# . Tôi xin l&#i anh”

Ch&# k&# cho tôi nghe trong ti&#ng n&#c ngh&#n ngào . Có l&# cu&#c đ&#i ch&# đ&#u yêu th&#ng c&# hai ng&#i ch&#ng ???

Tôi ch&#a th&#y m&#t chàng “Ng&#y” c&#a ch&# ra sao . Ch&# nghe ch&# nói nh&# th&# tôi đã c&#m ph&#c t&# cách , tính tình c&#a chàng r&#i . Nhà th&#ng h&#i ch&# có mu&#n đ&#a anh v&# nhà ch&# ch&#t không ?

Mánh Mung

Tác Giả: Kh&#m R&

Thứ Ba, 28 Tháng 8 Năm 2012 20:12

Ch&# h&# i ý ki&# n chàng “Ng&# y”. Chàng đ&# ng ý ngay , bèn đi làm th&# t&# c gi&# y t&# , đích thân chàng ch&# anh v&# nhà . Chàng v&# n t&# nh&# v&# ng m&# t đ&# gia đình con cái ch&# quây qu&# n bên anh . Tôi th&# nh tho&# ng t&# i thăm anh , nói bá láp cho anh c&# i .

Hai tu&# n sau , anh xuôi tay nh&# m m&# tCh&# m đ&# t m&# t ki&# p ng&# i g&# ng m&# u XHCN , su&# t đ&# i ch&# nghĩ t&# i hai ch&# : Mánh Mung